

COROLLARIA
EX
JURISPRUDENTIA
UNIVERSA.

II. EX JURISPRUDENTIA NATURALI.

[A. Privata]

1. **H**omo privatus, sive in-sive extra societatem consideretur, certa jura, certas obligationes habet, quæ quatenus naturales sunt, ex unico hoc Principio derivari possunt: talia sunt jura, tales obligationes, quales esse ex natura & essentia rerum demonstrari potest.
2. Exinde rectè deducitur, quoad officia hominis erga Deum, hunc credendum, ac cultu etiam externo adorandum, sicque infidelitatem, superstitionem & idololatriam legi naturali oppositam esse.
3. Quantum ad officia hominis erga se ipsum: autochiria, mutilatio qualiscunque sine Necessitate, Duellum prohibita sunt; defensio autem pudicitiae, vitae & honoris contra quemvis aggressorem per media proportionata licita, imò necessaria est.
4. Quoad officia hominis erga alios ex eodem fonte fluit, neminem in bonis per furtum, in Fama per injuriam, in corpore per occisionem, etiam

etiam consentiente aliquo, sine violatione legis naturalis lædi posse.

5. Translationem Domini per præscriptionem fieri posse, in rerum natura fundatum est.
6. Res quidem naturaliter præsumuntur esse liberæ, attamen servitutes naturales subinde dantur.
7. Introducto rerum Dominio Testamenti factio & successio ab intestato simul introducta sunt.
8. Pacta inter cives etiam hostibus, hæreticis & infidelibus servanda sunt, nisi forte metu injustè incussio inita.
9. Pacta successoria, commissoria, leonina, Jure Naturæ invalida non sunt.
10. Læsiones non tantùm ultra dimidium, sed etiam minores, Juri Naturæ repugnant, quamvis pacta exinde nulla non reddantur.

B. Publica

1. **P**rima & summa civitatum lex est salus publica, ad quam omnia ejus membra etiam neglectâ utilitate privatâ pro viribus tenentur concurrere.
2. In Regnis polyarchicis summum Imperium per votorum pluralitatem administrandum.
2. In Statibus electivis populus aliam Regiminis formam introducere potest mortuo Superiore; viventem autem detronisare non potest.
4. Superiori Civitatis competit Dominium altum in bona privatorum; attamen ea, quæ salutem publicam non promovent, libera subditis relinquenda sunt.

5. *Leges fundamentales Civitatis à Superiore solo nec abrogari nec mutari possunt.*
6. *Inter Regalia Imperanti reservata computari Jus venandi Juris Naturæ principio non refragatur.*
7. *Imperans facultatem puniendi delinquentes pena mortis pro gravitate delicti, & jus aggraviandi habet.*
8. *Cives Reipublicæ ad arma capeffanda cogi possunt.*
9. *Singuli cives pro lubitu è Societate exire non possunt; Superior autem eos transplantandi jus habet.*
10. *Omnes cives uti libero consensu in Societatem iverunt, ita se separare iterum possent.*

C. Gentium

1. **P**rotestatio unius gentis contra constitutionem Superioris ab altero Gente factam injusta est.
2. *Jus albinagii non jus detractus legi Gentium naturali repugnat.*
3. *Conscriptio militum in Territorio Gentis alienæ illicita est.*
4. *Præscriptio inter Gentes liberas obtinere potest.*
5. *Jus retorsionis, uti & jus belli tam offensivi quam defensivi competit Gentibus etiam Christianis, si aliter salutem suam consequi non possint.*
6. *Sola tamen ratio æquilibrii servandi justa belli indicendi causa non est.*

II. EX JURISPRUDENTIA POSITIVA.

A. Ecclesiastica

a. Publica

1. **E**cclésiæ Regimen ex institutione Christi Monarchicum Aristocratia temperatum est.
2. Summo Pontifici Jura quædam specialia cæteris Ecclesiæ Antistitibus non communia competunt, hinc non tantum primatum honoris, sed & Jurisdictionis habet.
3. Si Papa velit potestatem suam legislativam cum effectu ad totam Ecclesiam exercere, promulgatio legum non tantum Romæ fieri debet.
4. In promulgatione Legum Ecclesiasticarum placetum Regium requiri, iniquum non est.
5. Episcopi Summo Pontifici subordinati suam Jurisdictionem immediatè à Deo habent, hinc potestas eorum primigenia per exemptiones & reservationes restringi non debet, mero ex arbitrio.
6. Quæ in Concordatis Nat. Germ. disposita sunt, per Summum Pontificem nec abrogari nec mutari possunt.
7. In Inst. P. W. etiam ea, quæ circa Religionem ibi disposita, suum valorem habent: quamvis protestatio S. P. suo non destituatur effectu.
8. Jurisdictio Episcoporum Germaniæ respectu subditorum Protestantium quidem suspensa est, sed non respectu Catholicorum sub Domino territoriali Catholico,

9. Etiam

9. *Etiam Dominus territorialis catholicus Jurisdictionem Ecclesiasticam in subditos Protestantes exercere potest.*
10. *Etsi subditiis liberum Religionis Exercitium, quod possederunt in Anno normali, relinquendum sit, Jus iutroducendi simultaneum etiam publicum, dummodo innoxium, Dominis territorialibus ademptum non est.*
11. *In Negotiis Religionem vel directè vel indirectè concernentibus pluralitas suffragiorum non obtinet; votum commune tamen Statuum A. C. addictorum secundum ordinem maiora in vim conclusi adornatum ordini comitiali, legibus & formæ Imperii adversatur.*
12. *Causæ feudales feudorum Ecclesiasticorum Privilegio Fori ecclesiastici in Germania non gaudent.*
13. *Excommunicationes in Reges & Principes non nisi sobriè & rarissimè ferendæ sunt.*

b. Privata

1. *Clerici hodie post erectionem beneficiorum reddituum superfluum beneficialium veri Domini sunt.*
2. *In Testamentis ad pias causas nullæ solemnitates requiruntur.*
3. *Jus Decimarum extraneo competens contra Parochum se non extendit ad Novalia.*
4. *Pensio resignanti Beneficium justa ex causa assignari potest.*
5. *Re-*

5. Resignationes in favorem nec ex natura sua simoniacæ nec semper illicitæ sunt.
6. Consuetudo non petendi Dispensationem super pluralitate Beneficiorum in Germania non est penitus improbanda.
7. Matrimonia coram Ministro Protestantico contracta etiam à Catholicis tanquam valida sustinentur, dummodo contrahentes quoad actus communes ejus parochiæ subjecti fuerint.
8. Clerici seculares in Germania regulariter capaces sunt successionis in Feudis propriis & gentilitiis.
9. Jus Asyli delinquentibus adhuc hodie tribuitur; attamen circa crimina in Constitutionibus Gregorii XIV. & Benedicti XIII. non excepta, & pro diversa locorum observantia.
10. Immunitas fori Clericorum in causis criminalibus est juris merè humani.

(B. Saculari

a. Publica Germanicæ

1. Imperator licet Jura quædam sibi soli reservata habeat, summum Imperium tamen quoad maximam partem nonnisi cum suffragiis Sacerdotum Imperii exercere potest.
2. Constitutio Imperatoris à solis Electoribus, Regis Romani autem nonnisi cum consensu Principum fieri potest.
3. In Negotiis Imperii Religionem non concernentibus itio in partes locum non habet.

Q

4. Sta-

4. Statui contra Statum vi & armis jus suum persequi non licet.
5. Bello toti Imperio indicto jus Neutralitatis Statibus non competit.
6. Imperator jus non habet aliquem nobilitandi ita ut statim ad Ecclesias Cathedrales & Ordines Equestres admitti possit.
7. In causis feudalibus regalibus solus Imperator Judex est sublato parium curiæ judicio.
8. Vicarii Imperii Feudis Imperii principalibus, & quæ Vexillo dari solent, investire neminem possunt.
9. Pœnæ Banni in Status Imperii decerni non possunt nisi in Comitibus.

[b. privata

1. **P**acta successoria licet Jure Romano prohibita, Jure Germanico etiam inter privatos licita sunt.
2. Pacta nuda & adjecta Germanis non tantum obligationem naturalem sed & civilem producunt.
3. Emptor post emptionem-venditionem, antequam res tradita, omne periculum & commodum rei venditæ habet, modò sit perfecta emptio-venditio.
4. Transactio ob læsionem etiam ultra dimidium rescindi non potest.
5. Fœminæ Privilegio Senatûs-Consulti Vellejani renunciare licet.
6. Do-

6. *Donatio inter vivos ob supervenientes Liberos revocari potest.*
7. *Legitimus per subsequens Matrimonium primogenito ex thoro legitimo jus suum quæsitum non admittit circa successionem in feudo.*
8. *Nati ex Matrimonio ad Morganaticam in Feudis non succedunt.*
9. *Delinquenti ad se defendendum Acta extradi debent.*

